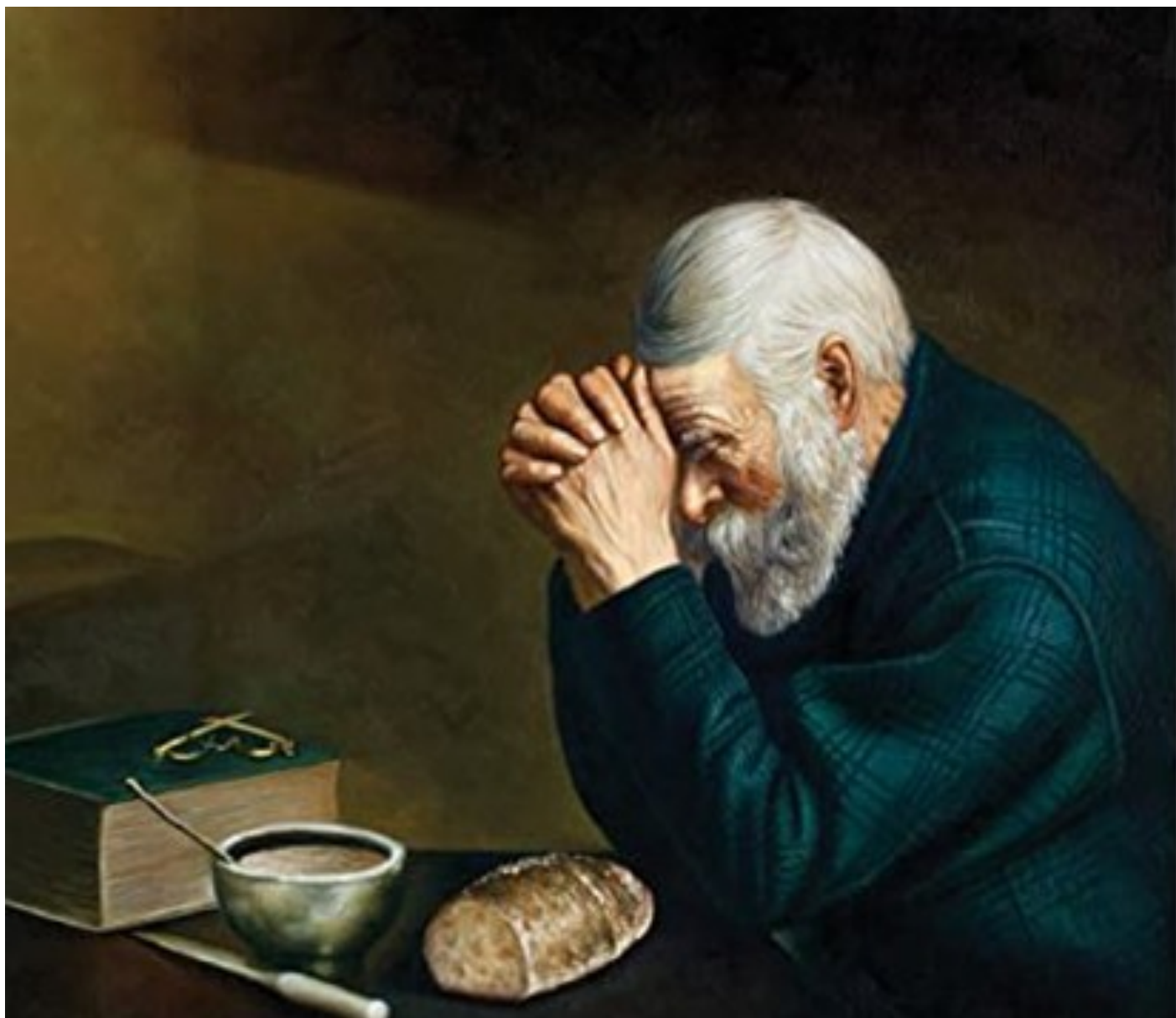

Ang pintor na nagkulay ng kamay ng “Grace,” isang larawang nagpapakita ng isang lalaking may puting balbas na nakayuko sa panalangin bago ang isang simpleng pagkain, ay si Rhoda Nyberg, ang anak ni Eric Enstrom. Kinuha ng ama ni Rhoda ang larawan sa kanyang studio sa Bovey, Minnesota noong 1918.

Pagbasa sa Lumang Tipan – Habakkuk 3:17-19

Pagbasa sa Bagong Tipan – Colosas 1:9-14

Ang Sulat ng Kagalakan
“Ang Lihim ng Kasiyahan ni Pablo” # 2
Filipos 4:10-23

Wayne J. Edwards, Pastor

Sa pagtatapos ng kanyang liham sa mga taga-Filipos, makikita natin ngayon na ang thesis ni Pablo ay binuo sa paligid ng kanyang "kasiyahan" kay Jesu-Kristo.

- Tiyak, hindi tinutukoy ni Pablo ang kaniyang pisikal na mga pangangailangan, sapagkat siya ay nasa ilalim ng pag-aresto sa bahay at nakakadena sa isang sundalong Romano araw-araw.
- Kahit na maaari pa niyang makipagkita sa mga bumisita sa kanya, si Paul ay hindi kailanman nagkaroon ng isang sandali ng personal na kalayaan, at maliban kung binaligtad ni Caesar ang pag-aresto sa kanya ng mga pinuno ng Relihiyosong Hudyo sa Jerusalem, wala siyang hinaharap.
- Alam ni Paul na tapos na ang kanyang mga paglalakbay bilang misyonero. Sumulat siya kay Timoteo: ***“Ang panahon ng aking paglisan ay malapit na. Naipaglaban ko na ang mabuting pakikipaglaban, natapos ko na ang takbuhan, iningatan ko ang pananampalataya. May nakalaan sa akin na putong ng katuwiran, na ibibigay sa akin ng Panginoon, ang matuwid na Hukom, sa Araw na iyon.”*** 2 Timoteo 4:6-8

Ang sikreto ni Paul sa tunay na kasiyahan ay ang pagtuunan ng pansin ang lahat ng mayroon siya kay Kristo, kaysa sa kung ano ang wala sa mundong ito.

- Ipinakita sa atin ni Paul na ang Diyos lamang ang makapagpapasaya sa atin sa anumang sitwasyon. Samakatuwid, ang tunay na kasiyahan ay nasisiyahan sa paglalaan ng Diyos, at anumang pagpapahayag ng kawalang-kasiyahan ay pagtatanong o pagdududa sa soberanya ng Diyos sa atin. Sa Awit 115:3, ipinahayag ni David, ***“Ang ating Diyos ay nasa langit; ginagawa niya ang lahat ng kanyang naisin.”***
- Dahil ang Diyos ay may kapangyarihan sa lahat, sa lahat, at sa lahat, alam natin na hindi kailanman pinahihintulutan ng Diyos na may mangyari sa atin na hindi Niya magagamit para sa ating ikabubuti at sa Kanyang kaluwalhatian.
- Kaya naman, kapag dumaan tayo sa mga panahong iniisip natin na nakalimutan na tayo ng Diyos, dapat nating tandaan, ang ating nararamdaman ay isang palatandaan ng ating kawalan ng tiwala sa Diyos, hindi isang palatandaan ng kawalan ng malasakit ng Diyos sa mga nangyayari sa ating buhay.
- Nang mamatay si Lazarus, naghintay si Jesus ng apat na araw bago Siya nagpasya na bisitahin ang pamilya, hindi dahil sa kanyang kawalan ng habag o pagmamalasakit kundi dahil sa Kanyang pagnanais na gamitin ang kaganapang ito upang ipakita ang kapangyarihan ng Diyos sa kamatayan.
- Nang sabihin ni Marta, ***“Panginoon, kung narito ka, hindi sana namatay ang aking kapatid,”*** kinuwestiyon niya ang pag-ibig ng Panginoon at nagdududa sa Kanyang soberanya.

Ang sikreto ni Pablo sa pagiging kontento para sa Kristiyano ay matatagpuan sa dalawang talata:

- Sa talatang 13, pinagtibay ni Pablo na ang Diyos, sa pamamagitan ni Kristo, ay nananahan sa kanya at sa pamamagitan ng pagkakaisa na iyon kay Kristo ay nakatanggap siya ng sapat na lakas upang matiis ang iba't ibang pagdurusa ng kanyang buhay.
 - Pinagtibay iyon ni Jesus sa Juan 15:5-8 nang sabihin Niya: ***“Ako ang puno ng ubas, kayo ang mga sanga. Ang nananatili sa Akin, at Ako sa kanya, ay nagbubunga ng sagana; sapagka't kung wala Ako ay wala kayong magagawa. Kung kayo'y mananatili sa Akin, at ang Aking mga salita ay nananatili sa inyo, hihilingin ninyo ang inyong ninanais, at ito'y gagawin para sa inyo.”***
 - Ang simula ng kasiyahan ay upang matiyak na mayroon tayong personal, matalik na kaugnayan sa Diyos sa pamamagitan ng ating pananalig kay Jesucristo bilang ating Tagapagligtas at Panginoon, dahil iyon ang daluyan kung saan darating ang mga pagpapala ng Panginoon.
- Pagkatapos sa talatang 19, ginawa ni Pablo ang kamangha-manghang pangakong ito sa lahat ng tumatanggap kay Jesu-Kristo bilang kanilang Tagapagligtas at Panginoon: ***“At ang aking Diyos ay magbibigay ng lahat ng inyong pangangailangan ayon sa Kanyang kayamanan sa kaluwalhatian sa pamamagitan ni Kristo Jesus.”***
 - Hindi sinabi ni Paul na ibibigay ng Diyos ang lahat ng gusto natin, ngunit lahat ng kailangan natin. Sa 1 Timoteo 6:8, sinabi ni Pablo, ***“Sa pagkakaroon ng pagkain at pananamit, dapat tayong maging kontento sa mga ito, sapagkat ang kabanalan na may kasiyahan ay malaking pakinabang.”***

1. Ang kasiyahan ay nagsisimula sa isang matatag na pagtitiwala sa Panginoon - Vs. 10 – “Ako’y lubos na nagagalak sa Panginoon na ngayon sa wakas ay muling umunlad ang inyong pagmamalasakit sa akin; bagaman kayo ay tunay na nagmamalasakit, nguni’t kayo’y nagkulang ng pagkakataon.”

- Ang nilalaman ng kaloob na ipinadala ng simbahan sa Filipos kay Pablo ay hindi alam. Ngunit sa halip na tanungin sila kung bakit hindi nila ito

ipinadala nang mas maaga, sinabi ni Paul na naiintindihan niya na magkakaroon sila kung mayroon sila, at lubos siyang nagpapasalamat sa

kanyang natanggap.

- Samakatuwid, ang saloobin ng pasasalamat ay saligan sa pag-unlad ng isang buhay na may kasiyahan, at gayundin ang ating pagtitiwala sa soberanya ng Diyos.

2. Ang kasiyahan ay nangangailangan sa atin na masiyahan sa kaunti – vs. 11 – “ *Hindi sa nagsasalita ako tungkol sa pangangailangan, sapagkat natuto akong maging kontento sa anumang kalagayan ko.*”

- Natutunan ni Paul na mamuhay na may napakakaunting kaginhawaan ng nilalang. Gayunpaman, alam ni Pablo na ang anumang pagpapahayag ng kawalang-kasiyahan sa ibinigay ng Diyos ay isang kasalanan; kinuwestiyon nito ang soberanya ng Diyos at pinagdudahan ang Kanyang pag-ibig.
- Ang kasalanan ng kawalang-kasiyahan ay nagbubunga rin ng iba pang mga kasalanan, gaya ng kaimbutan, kasakiman, inggit, pagnanakaw, karahasan, at maging ang pagpatay.
- Ang pinakamahalagang aral na dapat ituro ng mga magulang sa kanilang mga anak ay ang masiyahan sa kung ano ang ibinigay ng Diyos para sa kanila at ang magtiwala sa Diyos na maglalaan para sa kanila sa hinaharap.

3. Ang kasiyahan ay ang kakayahang mamuhay nang nakapag-iisa mula sa mga pangyayari sa buhay – Vs. 12 – “ *Marunong akong magpakababa, at marunong akong sumagana. Saanman at sa lahat ng bagay, natutuhan kong mabusog at magutom, maging sumagana at magdusa ng pangangailangan.*”

- Ang kasiyahan ay hindi nauugnay sa kung ano ang mayroon tayo o wala. Ang kasiyahan ay ang kakayahang mamuhay sa loob ng mga kalagayan ng buhay na pinahintulutan ng Diyos, mabuti man o masama, nang hindi pinapayagan ang mga ito na makaapekto sa ating saloobin sa buhay o sa ating pagtitiwala sa soberanya ng Diyos.
- Natutunan ni Paul na mamuhay nang may pinakamagandang buhay at pinakamasama sa buhay: mga yakap at halik isang araw, pambubugbog at hampas sa susunod na araw.
- Si Paul ay maaaring magalak sa anumang bagay at maaari siyang magkaroon ng kapayapaan sa anumang bagay.
- Si Paul ay malaya sa pagkabalisa tungkol sa anumang bagay, pinananatili niya ang isang banayad at mapagbiyayang espiritu tungkol sa lahat ng bagay, dahil inilagay niya ang kanyang buhay sa mga kamay ng Diyos; kung siya ay nabuhay o namatay ay nasa Diyos, hindi siya.
- Nagtiwala si Pablo sa probidensya ng Diyos at nagtiwala Siya sa mga pangako ng Diyos – ibig sabihin, ang kagalakan ng kanyang buhay ay hindi batay sa mga pangyayari kung saan siya nabuhay.
- Naabot mo na ba ang antas ng espirituwal na kapanahunan?

4. Ang kasiyahan ay pinananatili ng nananahan na presensya ni Kristo – Vs. 13 – “ *Magagawa ko ang lahat ng bagay sa pamamagitan ni Kristo na nagpapalakas sa akin.*”

- Ito ang nawawalang sangkap sa pagsasanay sa pagiging disipulo ngayon.
- Sinabi ni Pablo na siya ay sinang-ayunan ni Kristo na nagpalakas sa kanya. Kaya naman, gaano man kahirap ang kanyang buhay sa mundo, natutunan niyang umasa sa kanyang pananampalataya sa Panginoong Jesucristo upang suportahan siya.
- Kahit na hindi siya nasisiyahan sa kanyang pang-araw-araw na mga kaganapan at gawain, lubos siyang nasisiyahan sa kanyang relasyon sa Panginoon.
- Hindi dapat ibatay ng mga Kristiyano ang kanilang kasiyahan sa mga kalagayan ng kanilang pang-araw-araw na buhay, sapagkat sila ay nagbabago magpakailanman.
- Ang tunay na kasiyahan ay darating sa mananampalataya na mahigpit na nakakabit sa Panginoon, na nag-iisa at laging Sapat.
- Ang ating kasapatan, ang ating kasapatan, ang ating kasiyahan ay nagmumula sa ating personal na kaugnayan sa Diyos, sa pamamagitan ng ating pananampalataya sa Persona at gawain ni Jesucristo; Si Kristo ay nabubuhay sa atin, at tayo ay nabubuhay sa Kanya, na nangangahulugang nasa atin ang buhay na walang hanggan ni Kristo, na nangangahulugang magagawa natin ang anumang bagay na binibigyan tayo ng kapangyarihan ni Jesucristo na gawin. Sa katunayan, ito ay kapag naabot na natin ang dulo ng ating mga mapagkukunan, na nariyan si

Kristo upang patunayan ang Kanyang sarili na malakas sa aking mga kahinaan.

- Sa Efeso 3:14-20, nanalangin si Apostol Pablo na ipagkaloob ng Diyos sa kanyang mga mambabasa, “Ayon sa kayamanan ng Kanyang kaluwalhatian.”

- ***“Upang palakasin ng lakas sa pamamagitan ng Kanyang Espiritu sa panloob na pagkatao.”***
- ***“Upang si Kristo ay manahan sa inyong mga puso sa pamamagitan ng pananampalataya.”***
- ***“Upang maunawaan ninyo kasama ng lahat ng mga banal kung ano ang lapad at haba at lalim at taas.”***
- ***“Upang malaman mo ang pag-ibig ni Kristo na lampas sa kaalaman.”***
- ***Upang kayo ay mapuspos ng buong kapuspusan ng Diyos.”***

5. Ang kasiyahan ay nadaragdagan ng ating pagmamalasakit sa iba - vs. 17 – “ *Hindi sa hinahanap ko ang kaloob, kundi hinahanap ko ang bunga na sumasagana sa inyo.*”

- Sa talatang 17, sinabi ni Pablo sa mga taga-Filipos, “ ***Ipinadala mo sa akin ang regalong iyon upang matugunan ang aking mga pangangailangan, ngunit hindi ako nagagalak dahil natanggap ko ang regalo, nagagalak ako dahil ibinigay mo sa akin ang regalo, at samakatuwid, binuksan mo ang iyong puso upang matanggap ang mga pagpapala ng Diyos.*** (Na-paraphrase)
- Sa bersikulo 19, sinabi ni Pablo: “***Ibibigay ng aking Diyos ang lahat ng inyong pangangailangan mula sa Kanyang kayamanan sa kaluwalhatian.***”
- Ang mga taong gumugol ng kanilang buong buhay sa pag-aalala tungkol sa kanilang sarili ay hindi kailanman magiging kontento, ngunit kapag nakalimutan nila ang kanilang sarili at namuhunan ang kanilang buhay sa mga pangangailangan ng iba, makakatagpo sila ng tunay na kasiyahan.